

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 06

Senyores diputades, senyors diputats, permetin-me que, en nom d'aquesta cambra, saludi el ministre d'Afers Exteriors de Flandes, senyor Geert Bourgeois, que ens acompanya en aquests moments a l'hemicicle. Benvingut.

(Aplaudiments.)

Procediment relatiu a l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2004 (tram. 257-00001/08)

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes sobre el procediment relatiu a l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2004. D'acord amb l'article 163.5, presenta l'informe l'il·lustre senyor Joan Colom i Naval, síndic major de la Sindicatura de Comptes.

El síndic major (Sr. Joan Colom i Naval)

Honorable president, honorable conseller... Senyores i senyors diputats, com a síndic major és un honor adreçar-me a aquest Parlament per presentar-li l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de l'exercici 2004. Aquest és el segon informe sobre el compte general que presentem al Ple, d'acord amb la nova normativa de tramitació, instaurada a la darrera modificació del Reglament del Parlament, procediment que aplaudeixo, ja que significa un apropament de les nostres pràctiques a la dels països de tradicions parlamentàries més arrelades.

Amb el tràmit d'avui el Parlament clou el procediment pressupostari encetat l'hivern del 2004 i que portà a l'aprovació del pressupost 2004 al juliol d'aquell any. Ara, senyores i senyors diputats, els correspon, sobre la base de l'informe de la Sindicatura de Comptes, tancar els comptes i concedir el descàrrec a l'Executiu; és una de les seves responsabilitats essencials com a representants dels ciutadans, tant o més que quan aproven el pressupost, ja que ara han de comprovar fins a quin punt

el Govern ha executat el que es va comprometre a fer davant seu i si ho ha fet correctament.

Malauradament, els he de reconèixer que encara existeix un cert retard, potser massa llarg, entre l'exercici analitzat –el 2004, en aquesta ocasió– i el moment en què aquesta anàlisi té lloc, ja encetat l'any 2008. aquest retard no és únicament –i remarco «únicament»– imputable a la Sindicatura de Comptes. I, si es vol reduir, caldria plantejar-se, com ja he comentat en ocasions anteriors, la revisió de la normativa vigent a Catalunya respecte al rendiment dels comptes públics, els seus terminis i els seu contingut.

Mirant de ser breus, faré una presentació centrada a destacar els aspectes més importants de l'informe i conclouré amb algunes consideracions generals finals.

Objectiu de l'informe. Com ja saben, aquest informe dona compliment a l'article 8.2 de la Llei de la Sindicatura de Comptes, que estableix que la Sindicatura ha d'examinar i comprovar el compte general de la Generalitat i elaborar el corresponent informe al Parlament. Es tracta d'un informe dels anomenats «de regularitat», que, respecte als comptes inclosos al Volum 1 –sector administratiu–, persegueix: primer, examinar i comprovar que els comptes es presenten d'acord amb els principis i normes comptables i pressupostaris que els són d'aplicació, i, dos, examinar i comprovar que l'activitat econòmica i financera que reflecteixen aquests estats es realitza d'acord amb el principi de legalitat. D'altra banda, els comptes inclosos al Volum 2, corresponents a les diputacions provincials, als organismes autònoms de caràcter, comercial, industrial i financer, les empreses públiques, així com les de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les seves empreses filials, es presenten de forma individualitzada per a totes i cada una d'elles, a l'hora que se'n destaquen certes magnituds especialment significatives d'alguns d'aquests comptes. La presència dels comptes de les diputacions provincials pot semblar que trenqui una mica l'homogeneïtat institucional, però és una conseqüència obligada de la disposició addicional quarta de l'Estatut de 1979, que era el vigent a l'exercici 2004, i del redactat actual de la Llei de finances públiques de Catalunya.

Tanmateix, cal recordar que la sindicatura du a terme anualment, d'acord amb el seu programa anual d'activitats, altres informes de fiscalització sobre determinats aspectes concrets amb relació als ens que formen part del compte general de la Generalitat i amb un abast de treball més ampli que el del present informe.

Respecte als estats consolidats. En el passat la sindicatura ja ha reiterat que seria tècnicament més adient encarregar la tasca de consolidació de tots els comptes que recull el compte general al mateix Govern. No sembla apropiat que la sindicatura, encarregada per la llei de la revisió dels comptes, sigui qui els ha de preparar; si més no, el que cal és adequar la Llei de finances públiques de Catalunya als nous temps i particularment a la nova delimitació del sector públic que suposa el sistema europeu de comptes, SEC-95, i redefinir l'abast i els comptes a incloure en el compte general de la Generalitat. De fet, d'acord amb el programa anual d'activitats de la sindicatura per a aquest any 2008, tenim previst realitzar un treball sobre els procediments d'elaboració i agregació del compte general de la Generalitat per tal d'ajudar el Parlament en aquesta tasca de possible reforma.

A continuació comentaré les novetats més interessants d'aquest exercici, referents al compliment del Pla de sanejament i algunes de les conclusions més significatives. El Pla d'estabilitat i creixement, adoptat pel Consell Europeu del 17 de juny del 97, va introduir certes normes pressupostàries de general aplicació a la Unió Europea. Als nostres efectes cal destacar l'establiment d'un límit del 3 per cent del PIB per al dèficit públic, definit segons normes del SEC-05. L'exercici 2004 va ser el segon en què s'aplica la normativa que va regular a casa nostra l'estabilitat pressupostària, la Llei 8/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària, i la Llei orgànica 5/2001, de 13 de desembre, complementària de la Llei general d'estabilitat pressupostària. Aquesta esmentada llei orgànica complementària va determinar que les comunitats autònomes que no elaboren o liquiden els seus pressupostos en situació d'equilibri i en termes de dèficit no financer estan obligades a elaborar un pla econòmic de sanejament a mitjà termini per a la correcció d'aquesta situació. El primer exercici d'aplicació de l'esmentada llei va ser el 2003.

Atès que el resultat tant de la liquidació del pressupost 2003 com del pressupost inicial per al 2004, en termes SEC-95, era de dèficit, la Generalitat de Catalunya va preparar el preceptiu pla de sanejament, que va ser aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera durant el 2004. El pla de sanejament es va elaborar tenint en compte un llistat inicial d'entitats que componen el perímetre del sector Administració pública i que inclou l'Administració general de la Generalitat, el Servei Català de la Salut, l'Institut Català de la Salut, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, els òrgans autònoms administratius, les universitats públiques i una llista de quinze entitats més, entre les quals destaquen algunes empreses públiques, com la Gestió d'Infraestructures SA –GISA– i Recs de Catalunya –Recsa. Aquesta base d'entitats és la coneguda base 95, i ha estat ampliada posteriorment a l'aprovació del pla, d'acord amb la Intervenció General de l'Estat, amb diverses entitats, fins al perímetre conegut com a base 2000. De fet, la llista d'entitats s'actualitza periòdicament mitjançant l'estudi de les entitats que han de ser incloses en el perímetre. Però, en qualsevol cas –i això és molt important de tenir en compte–, el Consell de Política Fiscal i Financera va convenir que el compliment del pla s'havia d'efectuar lògicament considerant el llistat vigent en el moment de la seva preparació i adopció –per tant, la base 1995.

El pla de sanejament aprovat per al 2004 recollia les principals mesures correctores a aplicar en matèria d'ingressos i despeses, i l'evolució prevista dels pressupostos durant aquell període, per assolir l'objectiu d'equilibri pressupostari en termes SEC-95 l'exercici 2008 –aquest que està en curs en aquests moments. D'acord amb el pla, el dèficit no financer previst per al 2004 era de 854 milions d'euros, que representava un objectiu per a Catalunya del 0,11 per cent del PIB estatal. Finalment, segons la Memòria del Compte general 2004, el resultat no financer de l'exercici 2004 presenta un dèficit de 821 milions d'euros, sense considerar, ho remarco, el desplaçament de despeses.

Segons aquestes dades, les necessitats de finançament –o també es coneix com resultat no financer segons la base 95– són inferiors al resultat no financer previst per al 2004 en el pla de sanejament. De fet, segons el mateix Consell de Política Fiscal i Financera, totes les comunitats autònomes han complert l'objectiu d'estabilitat marcat per al 2004.

D'altra banda, el pla de sanejament va tenir en consideració la necessitat de recórrer a l'endeutament per poder finançar-lo. Es va decidir centralitzar –la qual cosa em sembla correcta– tot l'endeutament del sector administracions públiques en la mateixa Administració general de la Generalitat. d'acord amb el pla de sanejament, l'endeutament previst a final de l'exercici 2004 havia de ser de 10.751 milions d'euros. L'endeutament financer a final del 2004, segons la memòria del compte general de la Generalitat, calculat d'acord amb la base 95 –10.773 milions d'euros–, és lleugerament superior a la previsió establerta en el pla de sanejament per a aquest exercici, sense tenir en compte altres formes d'endeutament, com els censos emfitèutics, el *confirming*, pagament de tercers, etcètera.

Vaig acabant, senyor president, amb les conclusions més significatives. Respecte del resultat pressupostari consolidat 2004, he de dir que, per tal de calcular el dèficit no financer de l'exercici, cal considerar l'efecte del desplaçament de despeses; és a dir, despeses meritades en un exercici que es registren en l'exercici posterior. És una pràctica que ha criticat sistemàticament la sindicatura. D'acord amb la memòria del compte general, durant els exercicis 2003 i 2004 l'efecte va ser el següent: despeses meritades el 2002 i registrades el 2003, 2.276 milions d'euros, i despeses meritades el 2003 però registrades el 2004, 2.903 milions d'euros, el que dóna, per al 2003, un increment de desplaçament de 627 milions d'euros. Despeses meritades el 2003 i registrades el 2004: els que acabo d'esmentar, 2.903 milions d'euros, mentre que meritades el 2005 i registrades el 2005, 2.599 milions d'euros; una disminució del desplaçament de 304 milions d'euros.

La memòria del compte general considera com a justament positiu en el dèficit no financer de l'exercici l'import net de 304 milions, corresponents a la millora que suposa aquesta disminució de despesa desplaçada durant l'exercici 2004. Per contra, cal considerar que la suma del dèficit no financer de l'exercici i del desplaçament de despesa de l'exercici 2004 proporciona la situació acumulada a 31 de desembre de 2004.

Tenint en compte aquestes dades, segons la memòria del compte general, a 31 de desembre de 2004 el resultat no financer de 517 milions d'euros és la diferència entre

el dèficit no financer, de 821 milions d'euros, i la reducció del desplaçament de despesa, de 304 milions d'euros, i representa el dèficit generat duran exercici 2004. La Sindicatura de Comptes pren nota d'aquest canvi positiu de tendència i anima el Govern a seguir aquest camí de correcció i de més gran ortodòxia financera.

L'endeutament viu a 31 de desembre del 2004, a més de l'endeutament financer, inclou altres figures, com els censos emfitèutics, el *confirming*, el pagament per tercers i alguns dels crèdits i les bestretes concedides per l'Institut Català de Finances, l'Institut Català de Crèdit Agrícola, per un total agregat de 3.108 milions d'euros. Aquestes figures, segons la seva naturalesa financera i els criteris establerts pel SEC-95, han de ser considerades com a endeutament financer i, per tant, haurien de ser incloses en el compte general d'endeutament consolidat i en l'estat de compromisos i de despeses adquirits amb càrrec a exercicis futurs.

Un tema cabdal d'aquest exercici el constitueix la centralització de l'endeutament del Servei Català de la Salut i de les universitats. Durant el 2004, d'acord amb l'autorització que atorga l'article 30 de la llei de pressupostos d'aquell exercici, l'Administració general va assumir l'endeutament del Servei Català de la Salut; d'aquesta manera, tant el compte del deute públic com els crèdits a curt termini de l'Administració general han estat augmentats en 680 milions d'euros i 389 milions d'euros respectivament, els quals corresponen als imports assumits de l'endeutament a llarg i a curt termini del Servei Català de la Salut. Aquesta operació no té efectes pressupostaris en l'exercici 2004, tot i que les amortitzacions d'aquest endeutament tindran efecte en els pressupostos futurs de l'Administració general.

Durant l'exercici 2004, amb l'autorització...

Fitxer 7

...de l'article 30 de la Llei de pressupostos l'Administració general de la Generalitat va registrar en el capítol 8 variació d'actius financers del seu pressupost de despeses un import de 709 milions d'euros pel lliurament dels fons de les societats públiques catalanes amb la finalitat de facilitar l'amortització del seu endeutament.

Aquestes operacions per la seva naturalesa haurien d'haver estat registrades en el capítol 7, transferències de capital del pressupost de despeses de l'Administració general.

La mecànica comptable utilitzada no té efectes sobre les necessitats de finançament agregades del conjunt d'administracions públiques segons [#] 95 Base 95, ja que les universitats formen part, com he dit abans, del paràmetre de consolidació d'aquests comptes.

Adicionalment, com a conseqüència de la comptabilització realitzada per l'assumpció de deute del Servei Català de la Salut i per la centralització de l'endeutament de les universitats per part de l'Administració general, entre les inversions financeres permanents del balanç de l'Administració general a 31 de desembre de 2004 figura un import de 1.778 milions d'euros com a crèdits a entitats del grup que caldria regularitzar, atès que per la seva naturalesa no es pot considerar com un actiu financer.

El Pla de sanejament es va elaborar tenint en compte un llistat inicial d'entitats que componen el perímetre sector Administració pública que inclou l'Administració general de la Generalitat, el Servei Català de la Salut, l'ICS, l'ICASS, els organismes autònoms, administratius, universitats públiques i una llista tancada d'universitats.

Aquesta llista anomenada Base 95 és la que el Consell de política fiscal i financera considera que s'ha de tenir present per verificar el compliment del Pla de sanejament.

Posteriorment amb el concurs de la IGAE, la llista que es coneix ara com Base 2000, ha estat ampliada amb entitats que es consideren que han de formar part del sector d'administració públic segons els criteris [#] 195; incloent-hi entitats com el grup de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, algunes fundacions i diversos consorcis.

La memòria del compte general inclou també 290 milions d'euros per obres executades durant l'exercici 2004 i finançades mitjançant el sistema d'abonament total del preu, també anomenat sistema alemany. I quinze milions d'obres finançades per altres sistemes, concessions, drets de superfície etcètera. Aquestes operacions no tenen cap efecte comptable pressupostari fins al moment d'efectuar els pagaments.

Finalment la Sindicatura de Comptes de Catalunya voldria encoratjar el Parlament per l'actualització de la normativa pressupostària catalana i molt particularment l'escurçament dels terminis de tancament, actualització del perímetre de consolidació, retiment i revisió dels comptes, de forma que els calendaris catalans estiguin més d'acord amb el nostre entorn de la Unió Europea.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies, senyor síndic major. Ara poden fixar posició sobre l'informe els diversos grups parlamentaris i en primer lloc ho pot fer el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor síndic, per la seva exposició. Amb sinceritat els haig de dir que teníem interès en rebre el primer compte general del Govern tripartit.

I per què? Doncs perquè entre d'altres coses hi havia pocs precedents de nous governs que, en comptes d'encarar la legislatura i concentrar-se a mirar endavant, es passessin tant i tant temps i amb tanta i tanta gent a remenar papers i papers d'exercicis anteriors i que en fessin una interpretació tan capciosa i tan difamatòria, sabent que llavors els tocava a ells mateixos, és a dir, al mateix tripartit, gestionar i administrar els cabdals públics.

Després de tant alligonament, el nostre interès era i és veure com el Govern tripartit concretava el seu predicar amb l'exemple i eliminava i defugia tot allò que tant ells, el tripartit, van criticar.

Situats aquí i mirant aquest informe de la Sindicatura del primer any sencer del tripartit, ja s'apunta el que ens temíem, i que de fet el tripartit ja ens hi té acostumats. I que consisteix en pecar més en allò que justament se n'ha estat més crític.

I dic que ja s'apunta, perquè l'any 2004 ve molt marcat per un fet obvi i és que el Govern va actuar amb un pressupost prorrogat durant sis mesos, amb tot el que això

suposa en molts ordres com, per exemple, a nivell de limitació de la despesa, etcètera.

I també dir que ja s'apunta perquè en economia allò important és veure i analitzar les tendències. I aquí les tendències són evidents en la línia que m'he expressat, més d'allò que més es va criticar.

Què en destacaríem, doncs, a judici nostre del que diu i sobretot del que es desprèn del conjunt d'aquest informe? És a dir, de la gestió de les finances públiques per part del tripartit en el seu primer exercici.

Doncs, el següent, en primer lloc hi ha hagut una gran creativitat inventiva per aparentar que tot canvia força, però al final tot segueix igual. El creuament de dades i la tossuderia dels números demostra que vostès incrementen una situació que tant va ser objecte de la seva crítica.

En segon lloc destacaríem que aquest informe ens dóna la raó i n'és la prova fefaent respecte a aquells temes que els vam retreure aquell primer any i que vostès sistemàticament negaven.

I en tercer lloc i lligat al primer, destacar que, de les observacions que feia la Sindicatura per l'exercici 2003 i que vostès durament van criticar i van treure de mare i de context, el 2004 o bé repeteixen o bé s'accentuen.

Però anem a pams. Què vull dir amb això de la seva dinàmica de creativitat inventiva? Doncs, la millor manera d'explicar-ho o de definir-ho és posant exemples que surten en aquest informe.

Un tema que tant van criticar, el desplaçament de la despesa. Que fan vostès? En redueixen una petita part i ens expliquen només això, que en redueixen una part, no l'eliminen, atenció. Però al mateix temps i alhora incrementen l'endeutament de manera desproporcionada. És a dir, és més el que s'incrementa de l'endeutament i el seu cost que els efectes d'abaixar una mica el desplaçament de la despesa.

Hi ha àmbits, el sanitari clarament i a vostès els ha passat i els passarà, en què el desplaçament de la despesa es fa inevitable, tant des del punt de vista de gestió a final d'exercici com des del punt de vista de no retallar despesa i negar serveis que

són drets dels ciutadans. I més per part d'una institució que, malgrat els avenços en matèria de finançament, segueix sent víctima a data d'avui d'espoli fiscal.

I per això vostès es van equivocar molt en criticar i acarnissar-se amb un tema com aquest, el del desplaçament de la despesa, per dissimular aquest error de càlcul o inexperiència, què van fer? Pujar l'endeutament tant a llarg com a curt termini. I quan dic un increment desmesurat de l'endeutament, no estic fent el simple càlcul d'assumir el del Servei Català de la Salut i el d'universitats, després m'hi referiré.

Jo ara el pregunto, han consultat aquells famosos experts quin és el cost en tots els ordres d'un o altre sistema, endeutament o desplaçament de la despesa, amb els límits de l'un i de l'altre?

Quan ens ho diguin o si la Sindicatura ho fa per compte propi i estaria bé, llavors discutim-ho. Però estic segur que ara, a data d'avui, vostès serien més prudents abans de fer segons quines acusacions sobre el desplaçament de la despesa; que sols les podia haver fet, de la manera que ho va fer i de la manera que ho van dir, algú que no hagués estat mai al front de la gestió pública.

I per això, entre d'altres coses segueixen mantenint el 2003 un alt nivell de desplaçament de la despesa i la part que redueixen ho fan via increment del deute. Inventen, creen per anar a espetegar allà mateix.

Dit això, sàpiguen que a més la seva política pro endeutament ens preocupa. Segons les dades d'aquest compte del 2004 i sumant-hi les dades del pressupost del 2005 i els butlletins que edita el Banc d'Espanya, ens situa en un increment de l'endeutament que no estaria gens lluny o inclús podia haver superat l'any 2005 el límit legal establert. I atenció he dit el 2005 i estem al 2008 i sense saber com s'ha tancat el 2007.

Aprofito, situats al 2008, per sol·licitar-li al senyor síndic que, amb la major brevetat possible, traslladi aquí al Parlament l'informe del compte general del 2005 per veure com aquestes tendències marcades el 2004 es confirmen.

Al febrer del 2008 no deu ser massa agosarat demanar que arribi l'informe del 2005. Si el del 2004 ens interessava, els del 2005 per motius obvis per ser ja un any sencer i sense pressupost prorrogat, doncs, encara ens interessa més.

Amb relació a l'endeutament i aquest increment que em referia i amb aquesta dinàmica seva de creativitat inventiva, destaca per sobre de tot l'exagerat increment per aquest 2004 de l'endeutament a curt termini.

Vostès passen del que era una mitja en els darrers anys d'uns 300 milions d'euros per fer front a atencions de tresoreria, vostès passen de 306 milions d'euros al 2003 a 1.748 milions d'euros el 2004. Ho repeteixo, de 306 milions d'euros a 1.748 milions d'euros en un sol any. No lliga per enlloc a no ser que s'hagin utilitzat aquests nous recursos per aspectes no pensats o no permesos per aquesta figura del curt termini.

I a més temem, veient la liquidació de l'any 2006 –2005–, perdó, que aquest nou i gran endeutament a curt termini de l'any 2004 es reconverteix, seguint la seva línia creativa, en endeutament a llarg termini. La qual cosa, de confirmar-se, ens situaria ja no en un tema creatiu, sinó en un tema de frau.

Un altre exemple d'aquesta creativitat inventiva per dissimular i suavitzar el que havien criticat i perquè aquest increment de l'endeutament encara no sigui tan evident, el mateix any 2004 el tripartit comença una clara tendència de desplaçament, no ja de desplaçament de la despesa, sinó a més a més de desplaçament de l'endeutament de l'Administració general de la Generalitat cap a les empreses públiques de la Generalitat.

Les dades del Banc d'Espanya així ho reflecteixen i ho indiquen, els convido a analitzar-ho, hi queda ben reflectida aquesta tendència que any rere any s'ha anat accentuant. Hem arribat a passar de l'1,8 per cent sobre el PIB el 2003, al 2,4 per cent sobre el PIB el darrer trimestre de l'any 2007, amb un PIB a més a més molt més alt que llavors. Una altra brillant manera d'arreglar uns números per espatllar-ne uns altres.

O un altre exemple d'aquesta creativitat inventiva, no? Canviar d'aquí cap allà o d'això cap a allò, però que el fons és el mateix, no? Aquest exemple el trobem en allò que

vostès també van criticar durament. Una cosa que vostès deien: «Veus, això s'havia de comptar com endeutament i això no ho comptaven com a endeutament.»

L'interventor el 2003 deia que no era endeutament després de l'informe del experts va dir que era endeutament i ara ell ha tornat a dir a vostès que no, que ara tampoc torna a ser endeutament. Molt delatador tot plegat, no?

I em refereixo als censos emfitèutics. Vostès aquí també se superen a la seva creativitat. El redueixen? Sí. I això s'acaba aquí? No. Què fan? Vostès creen i potencien una altra figura en substitució de l'anterior que són els drets de superfície. Fantàstic no fem tants censos emfitèutics, ho van criticar massa i ara estem atrapats, però fem més drets de superfície.

Molta creativitat però l'arrel, i el sentit, i l'objecte és el mateix. Vies i nous sistemes per finançar diferents actuacions, vies i fórmules que comprometen exercicis futurs i que segons la Sindicatura són endeutament.

En definitiva molta creativitat, molta inventiva, molt canviar, però els números van a petar allà mateix. I no es millora, sinó que, creuades les dades, assumits els costos, s'accentua i s'empitjora.

L'altre aspecte que deia que destacaríem d'aquest informe és el referit a allò que nosaltres els vàrem dir el 2004 i que vostès negaven. I suposo que en aquest document de la Sindicatura hi deuen donar tota la credibilitat.

I els poso alguns exemples. Personal, en aquest informe queden clares algunes coses que són gran aportació de dosis de coherència del tripartit. Amb què va consistir la seva promesa de reduir el personal de confiança, la gran reducció? Doncs, a incrementar-ho, en total el primer any catorze més, una gran reducció.

Però a part, i per la porta del darrere, crida l'atenció i destaca l'increment, en un any – en sol un any–, de 662 nous llocs singulars al si de l'Administració de la Generalitat. Ho repeteixo, 662 nous llocs singulars en un any.

L'any 2003 n'hi havia, dades de la Sindicatura, 2.603; i el 2004 acaba amb 3.265. alguna explicació hauria de donar algú. I això no són ni metges, ni policies, ni mestres. Llocs singulars nous 662 i en un any. Càrrecs de confiança, també més.

Altres exemples de gran dosi de coherència, vaig mirar amb atenció com van concretar amb fets les seves paraules i paraules a favor del compliment de la paritat home dona, amb una cosa que depenia estrictament de vostès de ningú més, ni dels d'abans ni dels de després, estrictament de vostès, de tots els directius nomenats pel tripartit.

Què ens diu aquest informe? que l'any 2004 el 77,8 per cent d'aquest càrrecs eren homes i el 22 per cent eren dones. Jo crec que les xifres són prou explícites, no cal afegir-hi res més.

O un altre ordre de coses, però també en aquesta línia, els convido a repassar, surt a l'informe de la Sindicatura, les inversions territorialitzades que hi ha a l'informe i veuran allò que nosaltres va advertir i hem anat repetint referida a la tendència al desequilibri territorial que practicava i practica el tripartit.

Les dades que aquí consten i comparant-ho amb l'any 2003, ja es veu que aquesta discriminació és existent, especialment a les comarques de la Catalunya central, Terres de l'Ebre i Pirineu.

En aquesta línia fa mal als ulls, a l'informe fa mal als ulls, però no sorprèn –no sorprèn– llegir en aquest informe el següent text literal referit a les inversions de l'Institut Català de la Salut, de l'ICS.

L'informe del a Sindicatura ens diu literalment: «La distribució de la inversió per comarques palès una concentració de la inversió en el 84,3 per cent a la comarca del Barcelonès.» Ho repeteixo, un 84,3 per cent pel Barcelonès. Crec que aquí també sobren comentaris, crec que és prou explícita la xifra i no cal afegir-hi res més.

I així podríem seguir posant exemples entre el que negava el tripartit i el que en realitat aquest informe demostra que passa.

I per acabar, atesa la limitació de temps, no puc passar per alt algunes observacions de la Sindicatura que en el seu informe de l'any 2003 van ser també durament criticades pel tripartit i que ara es veu com ho fan vostès.

Un tema molt simptomàtic, l'import a reservar a centre d'inserció laboral o entitats sense ànim de lucre que tinguin com a objecte a integració de persones amb risc d'exclusió social.

L'any 2003 la Sindicatura deia que estava un 35 per cent per sota de la reserva mínima i aquest 3 per cent per sota va ser objecte de gran crítica per part del tripartit, tot farcit amb allò que ja ens tenen també acostumats de «vostès no tenen sensibilitat social» etcètera.

Quin és el resultat del tripartit el 2004? Doncs que ho van deixar un 44,6 per cent per sota, és a dir, 11,6 punt pitjor. Crec que aquesta dada també és prou explícita, prou gràfica, i no cal afegir-hi res més.

I podíem posar més exemples que surten aquí. En definitiva el mateix informe denota com en aquells temes que el tripartit en fa més proselitisme, valent-se de la sensibilitat de moltes persones i col·lectius, molt «bla, bla, bla», però del fet a les paraules i de les paraules als fets es demostra que la seva sensibilitat, si és d'alguna cosa, és d'«apisonadora» i fan menys i pitjor que el que es feia abans...

Fitxer 8

Per la resta, podríem referir també el seguiment de les observacions fetes per la Sindicatura l'any anterior, 2003, i que al 2004 es repeteixen en un 95 per cent, alguna la milloren –és cert–, però algunes també l'empitjoren, com hem vist, no? El llistat és llarg. El llistat era llarg abans i el llistat és llarg ara.

En definitiva, i acabo, senyor president, després de veure aquest compte general de l'any 2004 i d'analitzar-lo –tant el seu contingut com les tendències que es marquen–, ara, amb la perspectiva del temps i dels fets, molts d'aquells membres del Tripartit que es van passar tants dies remenant i buscant papers, prenent donar una imatge que tot poc o molt era un desastre i una ruïna, sumat a tot allò que van dir i acusar i difamar, estic segur que ara, mirant aquest compte del 2004 i fent un mínim exercici de sensatesa, segurament arribarien a la conclusió que –com es diu col·loquialment, dic col·loquialment– «calladets haguessin estat millor» i així s'estalviarien tants

esforços en inventiva creativa per dissimular aquest error de càlcul. Que, al final, l'únic que ha generat és una cosa sorprenent i difícil i és que, tot i tenir més diners –un 18 per cent més dels recursos ordinaris respecte a l'any anterior, ho diu l'informe i aquí els hi deixo que vostès en triïn les causes d'aquest 18 per cent més, pot ser gràcies a l'acord de finançament de Convergència i Unió, potser gràcies a l'increment de la pressió fiscal, potser l'un, pot ser l'altre, poden ser els dos alhora–, però vostès aconseguen una cosa francament sorprenent, no? –repetixo–, que és que tenint més diners el resultat és que el Tripartit s'ha endeutat molt més per acabar fent i per acabar invertint molt menys.

Res més i moltes gràcies, senyor president. Només dir que demanariem votació separada del dictamen, dels punts 1 i 2 conjuntament i el 3 per separat.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Senyors síndics, senyores diputades, senyors diputats, honorable conseller. A la vista de l'informe de la Sindicatura de Comptes de Catalunya respecte al compte general de la Generalitat de Catalunya de l'any 2004, el grup parlamentari socialista vol constatar que les previsions i, el que és més rellevant, l'execució pressupostària de l'exercici econòmic de l'any 2004 s'ha fet bé.

El Govern i el conseller Castells ja van presentar, en el seu dia, els resultats de la liquidació dels pressupostos de l'any 2004 i ja s'hi observava que les coses havien canviat respecte a l'exercici 2003, darrer Govern de Convergència i Unió.

De l'informe de la Sindicatura, de la lectura que n'hem fet nosaltres de l'informe de la Sindicatura, queda clar aquest canvi d'orientació. Canvi d'orientació en la gestió dels recursos públics que, malgrat la necessitat d'abordar un nou model de finançament per a Catalunya a l'empara del nou Estatut de Catalunya, ha permès duplicar la inversió pública en el nostre país.

El diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula parlava de «creativitat inventiva» per part de l'actual Govern de Catalunya. Els hi voldria fer una breu referència als comptes de l'any 2003 per veure quin era el nivell d'inventiva creativa dels pressupostos del darrer Govern de Convergència i Unió. El Govern de Convergència i Unió, senyor Turull, va presentar uns pressupostos d'aquell any amb un superàvit no financer de 284 milions d'euros. En realitat, les conclusions de la Sindicatura de Comptes ens van portar una realitat més dura, segurament amb aquesta creativitat que també els caracteritzava a vostès, no? Un dèficit... És a dir, passem d'un superàvit pressupostari que..., en el pressupost que vostès ens explicaven que seria de 284 milions d'euros, a un dèficit no financer de 1.177 ,milions d'euros. Un cop la Intervenció General de l'Administració general de l'Estat va fer un seguit d'ajustaments, encara va ser una mica més gran, de 1.264 milions d'euros, a més d'una despesa desplaçada de 2.903 milions d'euros, amb un increment de 627 en relació amb l'any 2002.

A l'hora d'encarar la confecció dels pressupostos i, sobretot, la seva execució, el rigor dels governs de Convergència i Unió no era la seva principal virtut. D'inventiva en tenien molta, però de virtut també a l'hora d'executar els pressupostos, no gaire.

I parlant de rigor, i a la vista dels resultats financers de la Generalitat de Catalunya heretats dels anteriors governs, el nou Govern es va obligar a ser més curós, a ser més rigorós, a ser més transparent en els comptes públics de la Generalitat.

El Govern va acordar un pla de sanejament 2005-2008, que és aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera, pla de sanejament que comportava una reducció progressiva del dèficit fins arribar a l'equilibri pressupostari.

I, tanmateix, senyores i senyors diputats, conseller Castells, ja podem constatar que en l'exercici pressupostari de l'any 2004 el Govern de Catalunya comença a acomplir el pla de sanejament, reduint el dèficit trobat en un 33 per cent, disminuint la despesa acumulada desplaçada, reestructurant l'endeutament i reduint l'ús de formes atípiques de finançament. En aquest moment, l'endeutament..., o en el 2004, l'endeutament va créixer menys de la meitat del registrat a l'any 2003, fent créixer els ingressos i fent, això sí, una gestió més eficient dels recursos.

Durant l'exercici 2004, es va reduir el dèficit en termes #SEC#, passant dels 1.117 o els 1.264 milions registrats el 2003 als 821 milions d'euros del 2004. Dit d'una altra manera, es va reduir un terç el dèficit, millorant, tal i com afirma l'informe de la Sindicatura, els objectius que fixa el pla de sanejament.

Els resultats de la liquidació també posen de manifest que s'ha reduït la despesa acumulada desplaçada en 304 milions d'euros, 251 dels quals corresponen a despesa sanitària.

Jo crec que vostès el que feien era amagar sota la catifa el mal finançament de la sanitat a Catalunya. I sap qui va encarar la negociació per tenir un nou model de finançament que millorés els recursos a la sanitat del nostre país? Doncs, miri, el conseller Castells i la consellera Geli.

I les inversions de l'Institut Català de la Salut, que vostè també n'ha parlat i ha volgut dir: «No, miri, és que es concentraven a la regió metropolitana de Barcelona.» Doncs, escolti, deu ser perquè és on viuen més persones al nostre país. És on devia haver-hi més retards en les inversions en les infraestructures que necessitàvem.

L'informe també va detectar un volum de despesa acumulada desplaçada de 2.903 milions d'euros i al 2004 aquest import va disminuir fins als 2.599 milions d'euros.

Per tant, vull posar de manifest l'esforç en la reducció de la despesa desplaçada que ha contribuït a una reducció també del dèficit encara superior.

La reducció del dèficit i de la despesa acumulada van permetre una millora de la situació financera de la Generalitat de 718 milions d'euros. En aquest exercici, l'endeutament es va situar en un 9,1 per cent menys que l'any anterior, un creixement molt per sota de l'increment que es va registrar el 2003 respecte al 2002, que va ser d'un 17 i mig per cent aproximadament.

Crec que dins d'aquesta política d'eficàcia cal destacar la contenció en el capítol de «Despeses de personal», amb desviacions mínimes respecte al pressupost inicial i també en la despesa corrent que ha permès reconduir la tradicional desviació a l'alça que es registrava en el capítol de «Béns corrents i serveis» en exercicis anteriors. El 2004, aquestes despeses s'han liquidat un 3 i mig per cent per sota de la previsió.

Aquí m'agradaria destacar, respecte al 2003, per exemple, les reduccions d'un 23,1 per cent en les «Despeses protocolàries», un 66,97 per cent en «Publicitat, propaganda i promoció» i un 2 per cent en «Estudis i treballs».

En canvi, les inversions i les despeses de capital han registrat un important creixement del 19,8 per cent. Esforç inversor que s'ha mantingut aquests quatre anys per recuperar el temps perdut en matèria d'inversions en les infraestructures que Catalunya necessita. A l'àrea metropolitana de Barcelona, a la Catalunya central i a totes les comarques i a tots els indrets de Catalunya, si no, repassin vostès els números d'inversió real en infraestructures aquests darrers quatre anys en el conjunt del país.

També en el 2004, es va procedir a una reestructuració de l'endeutament, prioritzant l'ús de l'endeutament financer, una forma més transparent i més econòmica –des del nostre punt de vista– en detriment de fórmules com els censos enfitèutics o els *confirmings*. Això ha permès que, durant el 2004, disminuís de manera considerable l'increment de l'endeutament, que va créixer –com els hi he explicat abans– un 9,1 per cent davant del 17 i mig registrar a l'any anterior.

Amb la clara voluntat de millorar la informació i, sobretot, de la transparència de la informació facilitada, el compte general retut presenta, per primera vegada, un balanç agregat, a 31 de desembre del 2004, dels balanços de les entitats que conformen el sector administratiu –l'Administració General de la Generalitat, el Servei Català de la Salut, l'ICS, l'ICASS.

Per tant..., bé, pensem que aquest és un bon model, una bona manera de treballar.

Senyores diputades, senyors diputats, hem analitzat també les liquidacions –que no els informes, evidentment– presentades pel Govern de Catalunya dels exercicis 2005 i 2006 i hem constatat el compliment del pla de sanejament i l'aplicació de les mesures correctores previstes en el mateix –absorció de despesa desplaçada, millora del resultat no financer, és a dir, reducció del dèficit, reducció del pes de l'endeutament sobre PIB.

Hem constatat també molt més rigor en l'execució dels pressupostos. Hem observat que s'han prioritzat les inversions amb un finançament més equilibrat, que el Govern

ha aconseguit recursos extraordinaris –els hi deia abans que el finançament de la sanitat no ha volgut amagar el problema, sinó que l'ha encarat amb decisió per trobar aquests recursos– i ho hem fet com ens caracteritza a nosaltres, no?, que és no només pensant en Catalunya, sinó per al global del sistema i hem aconseguit millorar el model de finançament de la sanitat pública en el conjunt de l'Estat.

I tots aquests indicatius positius, des del nostre punt de vista, s'han fet sense que hi hagi un increment de la fiscalitat. En això vull ser especialment contundent. Aquest Govern no ha apujat la fiscalitat del país.

Per nosaltres queda clar, conseller Castells –i ho afirmem–, que l'actual Govern de Catalunya, el Govern de les esquerres del país, un Govern però de mirada àmplia, gestiona millor i de forma més eficient els recursos públics del país i que avui, sense cap mena de dubte, amb aquestes credencials de rigor, amb aquestes credencials de fermesa, estem en millors condicions per abordar el debat del nou model de finançament, que emana de l'Estatut de Catalunya, amb el nou Govern que surti de les eleccions generals, que –com vostès s'imaginem– desitjo que estigui presidit per José Luís Rodríguez Zapatero, i que estem convençuts que ens permetrà –aquest nou model de finançament que negociarem– fer un salt endavant com a país.

Per tant, des del punt de vista de l'anàlisi dels comptes del 2004, torno a reiterar que les coses s'han fet bé, que hi ha hagut un canvi clar d'orientació per ser més eficaços, més rigorosos en els comptes públics del país.

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Alfons Quera.

Senyor Turull?

El Sr. Turull i Negre

Sí, senyor president. Per contradiccions i al·lusions del senyor Terrades.

El president

Normalment, sempre ho fem al final.

El Sr. Turull i Negre

Ah!

El president

Ho vol aprofitar després, potser millor, no?

Senyor Quera.

El Sr. Quera i Carré

Bé. Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, síndic major, senyors síndics. Amb la presentació de l'informe sobre el *Compte general de la Generalitat de l'any 2004*, pel síndic major de la Sindicatura de Comptes juntament amb el debat a la totalitat del dictamen de la comissió amb les seves propostes de resolució, des del nostre grup parlamentari som de l'opinió que aquests # constitueixen un acte democràtic en la seva màxima expressió. Analitzem avui el que finalment s'ha fet per part de l'executiu.

La democràcia representativa es caracteritza per l'existència d'un conjunt de garanties institucionals en la presa de decisions

Fitxer 9

... col·lectives i avui ho fem tot donant compliment a l'article 8.2 de la Sindicatura de Comptes que estableix que ha d'examinar i comprovar el compte general de la Generalitat de Catalunya. Té també unes connotacions històriques pel nostre país ja que les institucions que van precedir la Sindicatura de Comptes durant l'Edat Mitjana també informaven les Corts. Aquest informe, que correspon a l'exercici 2004, com bé han dit també els diputats que m'han precedit i el senyor Síndic Major, és el primer any de la legislatura que va portar el primer canvi polític de govern des de la recuperació de la democràcia al nostre país.

Abans d'analitzar les xifres, destacaria els tres següents aspectes: en primer lloc, les observacions i recomanacions que formulen a l'informe tendeixen a aconseguir una

major informació i una [#] que plantegen alguna discrepància en tems comptables de criteri, les al·legacions presentades pel Departament d'Economia que consta en l'informe aclareixen perfectament totes les observacions. En segon lloc, la Sindicatura destaca que el Departament d'Economia ha presentat per primera vegada un balanç agregat de l'Administració general del Servei Català de la Salut, de l'ICASS i les entitats autònomes administratives, així com el compte del resultat economicopatrimonial agregat de l'Administració general de la Generalitat i dels seus organismes autònoms. I en tercer lloc, el compte general de [#] presenta per primera vegada un balanç agregat a 31 de desembre de 2004 dels balanços de les entitats que conformen el sector Administratiu. Mes fiscalització, més control i per tant més transparència dels comptes públics.

Ara bé, també vull dir, com n'ha fet esment el senyor Síndic, que aquest control perd eficàcia com més gran és el desfasament temporal entre l'exercici considerat i el seu examen davant del Ple. Entrant en la valoració de l'Informe, abans de tot crec que seria bo recordar d'on veníem. L'últim exercici, l'any 2003, governava Convergència i Unió, queda molt clar, entenem des del nostre grup parlamentari, i ben resumit, amb el que deia el Síndic Major en el Ple sobre el compte general del 2003 de quina va ser, entenem nosaltres, la gestió duta a terme pe l'anterior Govern. La marcava la preocupació per la reiteració i persistència de les irregularitats denunciades en l'informe de la Sindicatura i pel fet que el 2003 s'hagués reforçat la tendència a desplaçar despesa cap a l'exercici següent.

El senyor Turull ens té acostumats a amagar no només el cap sota l'ala, sinó pensar-se que tothom és igual. Doncs no, diguem-ho clar, l'herència que va rebre el Govern que es va constituir l'any 2004 en l'àmbit econòmic i financer va ser dolenta per no utilitzar paraules més gruixudes. Hem vist en les diferents comissions que s'han dut a terme en aquests darrers anys a la Sindicatura de Comptes com a l'època que governava Convergència i Unió el Consell Català de l'Esport es donaven subvencions i després es feien les sol·licituds. Hem vist els ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya amb un fons de pensió escandalosos. Hem vist a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió amb blindatges de contractes d'alts càrrecs vergonyants i no vull continuar.

Imaginació i sectarisme queden demostrats en gran part amb aquests fets. Tota liquidació pressupostària és la prova del cotó de la bona o mala gestió dels recursos disponibles. En aquests sentit, la liquidació de l'exercici 2004 presenta una reducció del dèficit en 414 milions d'euros, que representa un 33 per cent per sobre de les previsions analitzades al Pla de sanejament. Es va fer una gestió més eficient dels recursos, destacant el bon comportament del capítol despeses, com molt bé ha dit el diputat que m'ha precedit, amb desviacions mínimes respecte al pressupost inicial, Destacaria quant al seu resultat la despesa en la reducció de les despeses acumulada desplaçada en l'àrea de la Sanitat, les reduccions respecte al 2003 del 23 per cent en les despeses protocol·làries i del 66,97 per cent en publicitat, propaganda i promoció. I tot això amb un increment del 19,8 per cent de les inversions i de les despeses de capital.

I segona qüestió a destacar, producte d'aquesta bona gestió va ser la [#] de l'increment de l'endeutament. A partir de les dades econòmiques de les que es disposa a més de els obtingudes en el present informe i en la liquidació dels anys posteriors al 2004, podem arribar a afirmar que el pressupost que en el pressupost del 2004 el dèficit en termes SEC 95 del Pla de sanejament serà zero, que la Generalitat ha fet els deures amb relació a la reducció del dèficit i la despesa desplaçada amb un decrement de 304 milions d'euros. Ara bé, des del nostre grup parlamentari, i vaig acabant, senyor president, també volem dir que la capacitat de Govern del Govern de Catalunya per poder gestionar bé junt amb la seva capacitat per resoldre els problemes públics, serviran de ben poc en un futur pròxim si no resolem la qüestió del finançament.

Vull dir que ja ens podem escarrassar els catalans en fer els deures, com ha demostrat el Govern de Catalunya, que amb un dèficit fiscal, segons la Fundació Irla, de 18.595 milions d'euros no tenim la capacitat per incrementar el benestar general dels nostres ciutadans, perquè al final els governs se'ls jutja pel seu rendiment, per la seva capacitat de resoldre problemes i conduir la societat cap a nivells de major benestar i desenvolupament econòmic. El nostre grup parlamentari votarà favorablement el dictamen elaborat per la Comissió de la Sindicatura de Comptes del Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Josep Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Molt honorable president del Parlament, honorable conseller d'Economia, Síndic Major, senyors Síndics presents avui, senyor secretari general del Departament d'Economia, senyor Martí Carnisser, no, la memòria ens fa recordar-lo avui també que ens acompanya, perquè el recordo en aquesta tribuna parlant de temes com aquests en anys anteriors, oi? Segur que vostè també li porta records, aquesta presència avui.

Bé, vull començar la meua intervenció d'avui en nom i representació del Grup Parlamentari Popular agraint explícitament el treball que amb caràcter general realitza la Sindicatura de Comptes en compliment de les funcions de fiscalització de comptes del sector públic català en el seu conjunt, i molt especialment per la tasca realitzada en la confecció de l'informe que fa referència al compte general del 2004 i que avui és objecte de debat en aquesta sessió plenària. Amb la substanciació d'aquest debat donarem per tancat el cicle econòmic complet amb relació a tot el procediment pressupostari corresponent a l'exercici 2004 des de l'aprovació del mateix pressupost en aquesta cambra i fins a la seva liquidació per part del Govern, fiscalització de la Sindicatura de Comptes i retiment de comptes davant de la cambra novament.

Vull cridar l'atenció davant de tots vostès en aquest moment com a consideracions prèvies al debat de tres fets que em semblen especialment rellevants davant d'un tràmit com el que avui ens ocupa que només tenim l'oportunitat de fer una vegada a l'any com a màxim i que són els següents: el primer, és amb relació a la importància del fet en si, conceptualment parlant. En un sistema democràtic és necessari disposar de mecanismes de control i transparència de l'aplicació i gestió dels fons públics, doncs aquests són en definitiva els diners dels ciutadans aportats a la hisenda pública per a mitjà del pagament dels seus impostos que han de ser invertits i gastats en benefici de l'interès general i el bé comú i s'han d'ajustar necessàriament a les

dotacions pressupostàries aprovades en el Parlament com a màxima institució de la representació popular. Així, doncs, tot el procés d'aprovació del pressupost anual, gestió per part del Govern, liquidació, control i retiment de comptes davant del Parlament forma part de l'essència mateixa i del fonament bàsic d'una democràcia.

El segon és la denuncia formal que tots hauríem de fer sense cap excepció, al meu entendre, per la ineficiència que suposa per el propi sistema de retiment de comptes del Govern davant del Parlament de Catalunya el desproporcionat i cada vegada més gran endarreriment d'aquest debat parlamentari amb relació al període pressupostari del qual estem debatent en aquest moment. En el més de febrer del 2008 debatem l'informe de fiscalització de comptes de la Generalitat de l'any 2004. El darrer va ser el juny del 2006, quan es va substanciar el procediment corresponent al compte general de l'any 2003. És a dir, al 2006 fem el del 2003, trenta mesos més tard, i al febrer del 2008 fem el del 2004, trenta-vuit mesos més tard. És evident als ulls de qualsevol persona amb dos dits de front que això suposa una ineficiència en el propi sistema que li fa perdre absolutament el sentit i la finalitat per la que està concebut.

Aquesta és una apreciació que el mateix Síndic Major ens reflexa reiteradament en els seus informes i que fins al dia d'avui no tan sols no s'ha resolt ni millorat, sinó que s'ha empitjorat des dels últims anys cap aquí. No vull dir amb això que sigui culpa del propi Govern, però tampoc crec que se li pugui atorgar tota la responsabilitat a la Sindicatura de Comptes. Per tant, considero que alguna mesura haurem de prendre des del Parlament de Catalunya si el Govern no pren la iniciativa en aquest assumpte tan important, per garantir el bon funcionament i la transparència del sistema democràtic.

El tercer fet al que em referia és una relació amb relació a la clara disfunció també posada de manifest reiteradament per part del Síndic Major, que es produeix en la confecció dels estats consolidats dels comptes atès que la intervenció general de la Generalitat només prepara els estats consolidats del sector administratiu i no ho fa del sector empresarial que s'encarrega a la mateixa Sindicatura de Comptes que finalment n'haurà de fer l'informe de fiscalització. No és lògic, sembla, per tant, que qui revisa els estats consolidats sigui qui al mateix temps els ha de preparar.

Per tot això que acabo d'exposar, senyores i senyors diputats, li demano al Govern des d'aquesta tribuna en nom del Grup Parlamentari Popular, que no deixi passar més el temps i prengui la iniciativa adoptant les mesures legislatives necessàries per tal de resoldre i solucionar definitivament els problemes que els acabo d'expressar. Aprofito per anunciar que si el Govern no pren aquestes mesures necessàries, serà el nostre grup parlamentari qui les impulsi presentant les iniciatives legislatives necessàries per tal de modificar tant la normativa vigent a Catalunya respecte al retiment de comptes públics com el propi contingut de la Llei de la Sindicatura de Comptes.

De fet, pel que fa la reforma de la Llei de Sindicatura de Comptes, durant la primera compareixença que el conseller Castells, avui present entre nosaltres, va fer per tal d'establir les línies mestres del nou Govern en el canvi de l'anterior Govern de Convergència i Unió al primer tripartit, ja va anunciar la necessitat de reformar, va parlar de mesos, la Llei de la Sindicatura. I aquesta compareixença saben quan va tenir lloc? El 3 de febrer de 2004. Què ha passat, senyor conseller, ha perdut el tripartit l'interès que tenia per l'eficient fiscalització de les finances públiques que tenia quan manifestava quan estava a l'oposició?

Entrant ara en el contingut de l'informe que ens ha presentat la Sindicatura de Comptes i sense ànim de ser exhaustiu en les consideracions atès l'ampli abast de forma i del temps que disposem, penso que val la pena remarcar alguns aspectes concrets que ens permeten fer una valoració política de la gestió econòmica que ha fet el Govern. Tant pel que fa a les dades més rellevants del compte general i a les conclusions de l'informe, com amb relació a la gestió del pressupost, el compliment de les recomanacions fetes per part de la Sindicatura en l'exercici anterior i les recomanacions que es fan en aquest actual informe.

Certament, l'objectiu principal de la Sindicatura de Comptes no és pas l'avaluació de la gestió, sinó l'anàlisi de la regularitat que abasta l'actuació legal i financera dels comptes per tal d'examinar el compliment de les normes i principis comptables i pressupostaris i comprovar l'activitat econòmica financera que reflecteixen els estats, si està realitzada d'acord amb els principis de legalitat o no, però és la nostra

obligació, em refereixo dels grups parlamentaris, valorar aquesta informació i també entrar en la gestió governamental que se'n deriva.

En aquest sentit, la primera cosa que em vull referir és el poc rigor que es constata en el control de l'endeutament. La primera cosa que cal recordar és que el pressupost del 2004 era el pressupost prorrogat del 2003 i que per endeutar-se no van tenir en consideració que el pressupost corresponia en realitat al de sis mesos i no al d'un any complet. Efectivament, de les dades publicades pel Banc d'Espanya i que es veuen corroborades també en l'informe de la pròpia Sindicatura de Comptes es desprèn que el deute a Catalunya en valors absoluts va passar dels 10.900 milions d'euros al 2003 a 12.529 milions d'euros al 2004. Si això ho valorem en termes de ràtio, de deute, per producte interior brut, l'any 2004 va ser d'un 7,8 per cent, trencant amb aquesta tendència que hi havia hagut des de l'any 97 fins aleshores d'anar disminuint progressivament aquest endeutament. Concretament l'any anterior era del 7,4.

És a dir, que malgrat l'increment dels ingressos com a conseqüència de la millora del sistema de finançament, després m'hi referiré, el que va fer el Govern va ser incrementar l'endeutament. I això sense tenir en compte que les dades que utilitza el Banc d'Espanya no reflecteixen el fet autèntic endeutament de la Generalitat. Cal tenir present que el total d'endeutament, abans també s'ha explicat, a 31 de desembre, era ja de 18.942 milions d'euros, tenint en compte les diferents fórmules d'endeutament utilitzades pel Govern i que no es fan constar comptablement com a deute financer, però que la pròpia Sindicatura calcula i ha incorporat per primera vegada en el seu informe.

Per tant, és necessari tenir en compte la totalitat de la informació referent a totes aquestes formes d'endeutament, encara que únicament figurin com a endeutament financer les que reconeix com a tal el Banc d'Espanya i en canvi sabem que la Generalitat de Catalunya igualment està endeutada en altres figures amb igual risc. Considero, doncs, que sota el criteri de transparència i de rigor que ha de regir l'Administració pública cal tenir sempre en compte la recomanació de la Sindicatura per incorporar aquestes altres formes d'endeutament, a l'Estat i a l'estat de compromisos i de despeses adquirits amb càrrecs a exercicis futurs ja que

Fitxer 10

...compromisos adquirits poden també afectar els futurs exercicis pressupostaris.

Pel que fa a la liquidació del pressupost, també val la pena remarcar que presenta uns ingressos liquidats per valor de 20.716 milions d'euros, la qual cosa significa un increment important, més de 3.200 d'euros respecte a l'exercici anterior, exactament un augment del 18 per cent.

En aquest punt vull fer constar que precisament els imports liquidats en concepte de tram autonòmic es van incrementar en un 7 per cent com a conseqüència de l'aplicació del model de finançament aprovat en aquell moment, amb el Partit Popular governant amb majoria absoluta. Però no només això, sinó que a més es donava a la Generalitat capacitat normativa en matèria d'impostos, cosa que lamentablement fins el moment d'avui no ha sabut utilitzar amb caràcter positiu.

Vull fer especial esment que la majoria de les recomanacions de la Sindicatura de Comptes no s'han tingut en compte. I em penso que això és important remarcar-ho avui. Any rere any tornen a aparèixer les mateixes recomanacions i en l'apartat de l'informe que es revisa el grau de compliment d'aquestes, tornen a trobar-se reiteradament incomplertes. Allò que es criticava al Govern anterior no es corregeix en el Govern del tripartit i es continua mantenint inalterable en la majoria dels casos.

Els recomano la lectura –no ho faré ara, perquè no tinc temps– del debat que hi va haver en aquest Parlament el 22 de juny del 2006 amb relació a l'informe de la Sindicatura de l'exercici 2003, i comprovaran com algunes intervencions de diputats que en aquells moments criticaven aquell informe, doncs, avui pràcticament els hauria de caure la cara de vergonya, perquè el nivell d'incompliments que avui tenim és igual o superior. Per posar alguns exemples: no es fa cas de les recomanacions fetes per la Sindicatura en matèria de millora dels sistemes [#] de la informació, ni tampoc pel que fa a l'ajust de les modificacions pressupostàries que produeixen durant l'exercici, ni de la garantia de l'existència de documentació fefaent del reconeixement de totes les obligacions corresponents als ingressos o es continua comptabilitzant malament el que ja s'advertia l'any anterior quan es detectava dins del capítol de despeses, comptes de béns i serveis una partida de 3,6 milions pagats a l'Institut Català de

finances per fer front a uns avals de Premsa Catalana, diari *La mañana*, o els préstecs del deficitari Fòrum Universal de les Cultures. Sembla que passant-ho per aquí un no se n'adona del que hi ha, però realment la realitat és la que és, no? I així podríem seguir en una llarguíssima tirallonga d'incompliments de recomanacions aprovades en el Parlament, i, per tant, d'obligat compliment, en matèries com el desplaçament anual de la despesa, que, tot i haver-se reduït, continua existint, la classificació de les operacions segons la llei de pressupostos, els procediments, les conciliacions, el mètode d'avaluació de l'immobilitzat, el registre de convenis, que suposen, de fet, pagaments de subvencions no registrades com a tal, etcètera. Podríem parlar també de la feblesa del control intern de les entitats autònomes de caràcter administratiu o de les diverses irregularitats detectades en la gestió econòmica del Servei Català de la Salut i de les entitats gestores de la Seguretat Social: l'ICS i l'ICASS. Tampoc entraré, per motius obvis, en la valoració dels documents relatius a les diputacions provincials, empreses públiques i resta del sector públic, atès que tampoc són objecte de recomanació en l'informe i que, en tot cas, se'n fa una anàlisi de major abast quan s'escau en l'àmbit de la comissió.

Però sí que vull remarcar encara dos aspectes de caràcter social que em semblen especialment importants i rellevants tractant-se d'un govern suposadament progressista, no? Hi ha vuit departaments en els quals no s'assoleix el percentatge del 2 per cent d'ocupació en personal amb discapacitats. La finalitat d'aquesta mesura aprovada en la Llei de pressupostos de l'any 2002 és assolir que el 2 per cent de la plantilla orgànica de l'Administració de la Generalitat sigui coberta per persones amb disminució, i el Govern ho segueix incomplint. També s'incompleix l'acord del Govern pel qual la Generalitat ha de reservar un determinat percentatge dels contractes administratius que subscriu a centres o empreses d'inserció laboral de disminuïts, a entitats sense ànim de lucre que tinguin com a finalitat la integració de persones amb risc d'exclusió social i a empreses d'inserció sociolaboral. La xifra global assolida en aquest àmbit està encara a un 44,6 per cent per sota de la reserva mínima establerta per l'acord del mateix Govern, tenint en compte, a més a més, que el 2003 era d'un 35 per cent per sota; per tant, s'ha empitjorat en aquestes dues qüestions de caràcter social tan importants.

Vull deixar, per tant, ben clar no tan sols que estem davant de la liquidació i fiscalització de comptes d'un pressupost que al nostre entendre no donava llavors resposta política positiva i es manifestava alhora ineficient davant les autèntiques necessitats i reptes de la societat catalana, hipotecant d'aquesta manera el seu futur, cosa que resulta lògica tractant-se de forces polítiques que defensem models de societat diferents i prioritats polítiques diferents, sinó que resulta greu al meu entendre i preocupant veure que, a més a més, presenta importants irregularitats i deficiències en la seva gestió i que lluny de corregir, augmenta encara més les disfuncions, els errors i els efectes negatius produïts per la més absoluta desatenció i descarat menysteniment de les principals recomanacions establertes per la Sindicatura de Comptes, així com l'incompliment de determinades resolucions aprovades per aquest Parlament.

En la Comissió de la Sindicatura de Comptes, el nostre grup parlamentari, el del Partit Popular de Catalunya, va presentar quatre propostes de resolució. La primera i la segona, en la línia d'aprovar l'informe i aprovar les recomanacions i instar el Govern per tal que s'adoptin aquestes recomanacions. Van ser incorporades al dictamen. Les dues següents no han estat incorporades al dictamen, i ho vull també denunciar davant d'aquesta cambra, perquè em sembla rellevant. I fan referència exactament a aquests dos darrers aspectes que acabo d'esmentar: un, el de donar compliment a la llei que estableix que el 2 per cent de la plantilla orgànica de l'Administració de la Generalitat correspongui a persones amb disminució. A això els tres grups de l'actual Govern hi van votar en contra, i és bo que a Catalunya se sàpiga. I la segona proposta de resolució que presentàvem també era per donar compliment al fet que els departaments, els organismes autònoms i les empreses públiques de la Generalitat reservin els contractes administratius que li corresponen per al subministrament d'obres i serveis a empreses d'inserció sociolaboral. Els tres grups que donen suport al Govern també hi van votar en contra, i crec que és bo que això se sàpiga no només a la cambra, sinó a tot Catalunya.

Llàstima que no els puguem votar avui, perquè el Reglament no ens ho permet, però volia deixar-ne constància.

Per acabar, senyor president, senyores i senyors diputats, vull adreçar-me novament al síndic major i a tots els membres de la Sindicatura de Comptes aquí present per tal de reiterar-los l'agraïment, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, per la tasca realitzada i alhora encoratjar-los a seguir treballant amb la neutralitat i el rigor professional que sempre els caracteritza. Ja he expressat a l'inici de la meva intervenció quin és l'alt grau de valoració que nosaltres fem de la important funció que desenvolupa la Sindicatura de Comptes en el sistema democràtic pel qual ens regim.

I finalment, espero també que les nostres reflexions, aportacions i propostes amb relació a les reformes legals necessàries en l'àmbit del retiment de comptes públics a Catalunya tinguin ressò en aquesta cambra i serveixin també per millorar la tasca futura que ha de fer la Sindicatura de Comptes en el compliment de les seves obligacions estatutàries.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

La senyora Laia Ortiz, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula.

La Sra. Ortiz Castellví

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, primer de tot volia agrair al síndic major la seva presentació i també saludar la resta de membres de la Sindicatura i agrair la seva feina en l'informe.

Pel que fa a la proposta de resolució presentada i del dictamen de la comissió, des del nostre grup enteníem, i així s'ha arribat des de la comissió, que hi ha de constar que, en l'aprovació del compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici 2004, l'aprovació de l'informe de la Sindicatura, però és evident que també calia deixar palesa la constància d'haver assolit les exigències del Pla de sanejament aprovat el setembre del 2004.

Comentaré breument algunes de les qüestions que apareixen a l'informe de la Sindicatura, i creiem que cal que siguin subratllades i que és necessari prendre nota

de les seves recomanacions. Des del nostre grup entenem que les observacions i recomanacions que es formulen des de la Sindicatura de Comptes bàsicament tendeixen a aconseguir una millora de la informació economicofinancera i sobretot plantegen alguna discrepància en termes de criteris comptables. És per això, en primer lloc, que serà necessari avançar encara més en la informació i coordinació de criteris comptables per tal de facilitar la feina a la Sindicatura.

Des d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida estem bàsicament d'acord en l'informe, si bé sí que volem fer algunes reflexions: hi ha qüestions a esmenar, és cert, i ja ho han dit els grups de l'oposició, però també creiem que s'ha de tenir molt valor per pujar aquí i dir que tot és igual de desastrós que abans, perquè no és cert, perquè el mateix informe de la Sindicatura diu que es redueix el dèficit, diu que es redueix la despesa desplaçada i que hi ha més transparència perquè s'afegeix nova informació. Per tant, posem les coses al seu lloc.

Pel que fa l'evolució dels resultats pressupostaris, hem de destacar el pla financer; el pla financer es compleix i aquí hem de deixar constància, precisament, que aquesta necessitat de fer un pla financer és fruit dels governs anteriors. Durant massa temps s'havia estirat més el braç que la màniga i això ha obligat l'Administració entrant a fer-se càrrec d'aquestes deutes desmesurats.

Segons les afirmacions de la Sindicatura, i tal com ja es va avançar en les liquidacions presentades pel Govern, la liquidació de l'exercici 2004 presenta una reducció del dèficit respecte al del 2003, per sobre inclús de les previsions realitzades al pla de sanejament. De fet, hem de destacar una evolució constant des del 2003 de reducció del dèficit, que el 2003 representava un 0,86 per cent del PIB català i el 2006 ja només representa el 0,28 per cent del PIB català.

A més a més, la Sindicatura posa de manifest en el seu informe l'esforç en la reducció de la despesa pendent que hi havia a 31 de desembre de 2003. Hem de dir que el 2006 s'ha absorbit ja un 30,7 per cent d'aquest total de despesa.

Una altra de les qüestions que volia plantejar és que la Sindicatura també constata l'esforç en reducció de la despesa desplaçada, aquesta tendència [#]incrementalista en els percentatges d'aquest tipus de despesa. Veiem que si el 2003 el total de

despesa desplaçada és de 2.903 milions d'euros, augmentant 627 milions respecte del 2002, observem que aquest increment, encara que es dóna el 2004, és inferior. I, precisament, ja el 2005 es redueix aquesta despesa desplaçada en un 12,6 per cent.

Per tant, veiem que s'estan introduint millores constants des del 2004 en la gestió del deute i la despesa i també en la millora de la transparència comptable, de manera que no només s'atura l'increment, sinó que es redueix. Per tant, tant en termes de comptes de resultats com de gestió del deute, avui podem dir que el pressupost del 2008 el dèficit en terme de pla de sanejament serà zero, gràcies que durant el 2004 i els exercicis següents la Generalitat ha fet els deures amb relació a aquesta reducció del dèficit i despesa desplaçada.

També vull fer referència a les novetats d'informació presentades que contribueixen a millorar la transparència. La Sindicatura destaca que la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya ha presentat per primera vegada un balanç agregat a 31 de desembre del 2004 dels balanços de les entitats que conformen el sector administratiu, és a dir, l'Administració general de la Generalitat, els organismes autònoms administratius, el Servei Català de la Salut, l'ICS i l'ICASS. Encara que apareixen algunes deficiències, i cal reconèixer-ho, hem de posar en evidència que hem hagut d'esperar fins al 2004 –ho repeteixo–, fins al 2004 perquè mai havíem tingut aquest balanç de les entitats. Potser aquí també alguns n'haurien de prendre nota.

Pel que fa a la transferència a través del capítol 8 o del capítol 7, en el Pla de sanejament de les universitats, podem constatar una diferència en parers dels criteris comptables i que, per tant, caldrà tenir em compte les recomanacions de la Sindicatura.

Una de les notes d'alerta que nosaltres, des del nostre grup, també volem posar de manifest és l'incompliment dels objectius socials en la contractació. Any rere any, inclòs el 2004, s'incompleix aquest criteri. Però hem de destacar que l'avenç significatiu en la contractació de persones amb discapacitat s'ha assolit el 2005, i arriba al [#]113,56 per cent de la reserva mínima establerta. Pel nostre grup és important que s'hagin impulsat definitivament els criteris socials en la contractació,

perquè entenem que és l'Administració la principal responsable de donar exemple i marcar les línies per avançar en la inclusió social d'aquest col·lectiu.

Volem també comentar la necessitat de millorar l'eficàcia en la gestió dels expedients tributaris i evitar que en futures ocasions problemes tècnics, com és el cas de la implantació del programa Gaudi, provoquin, per una banda, una disminució dels ingressos de l'Administració i, per l'altra, que redueixin la qualitat de l'atenció i el servei als contribuents.

Pel que fa a les entitats autònomes administratives, estem d'acord amb les recomanacions de la Sindicatura de la necessitat d'homogeneïtzar criteris, de fixar objectius i tenir indicadors clars per poder avaluar el grau de compliment d'aquests.

I, finalment, pel que fa a les recomanacions sobre l'ICASS i serveis socials, sobre l'atorgament de subvencions, creiem que cal, efectivament, revisar el procés per trobar una fórmula més transparent en l'atorgament d'aquestes subvencions.

En resum, des del nostre grup volem emplaçar el Govern a seguir les recomanacions de la Sindicatura i volem reconèixer les millores en la gestió comptable que apareixen a partir del 2004 i sobretot el compliment del pla de sanejament. També tenim confiança que a partir del 9 d'agost del 2008 serà un pas important per avançar encara millor en el sanejament d'aquests comptes de la Generalitat, que al cap i a la fi han de servir, doncs, per prestar uns millors serveis públics als ciutadans de Catalunya.

Gràcies, diputats i diputades, gràcies, president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Mixt, té la paraula el senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Honorable *conseller*, ilustres diputados y diputadas, *síndic major*, el informe que ha presentado el *síndic major* viene a reflejar fundamentalmente los..., dar cumplimento a los dos objetivos fundamentales que plantea el mismo: esto es examinar y...

Fitxer 11

comprobar que las cuentas se presentan de acuerdo con los principios y normas contables que son de aplicación, y es la manera de comprobar que la actividad económica financiera que reflejan las cuentas, se realizan de acuerdo al principio de legalidad.

Estamos hablando, por lo tanto, fundamentalmente, de transparencia –de transparencia–, y es necesario tener en cuenta que, igual que el ciudadano es transparente para la administración, la administración debe ser transparente para el ciudadano. Lógicamente, esto debería de hacerse en el tiempo oportuno. En el informe que hoy ha presentado el síndic major, ha venido a reflejar la obsolescencia del propio informe, en la medida en que estamos valorando hoy las cuentas del año 2004, y lógicamente, éstas han perdido vigencia y actualidad, aún cuando su contenido puede ser, sin duda, relevante a efectos de comprobar en qué situación se estaba entonces y cómo se está hoy en día.

Examinando el primer informe que se presentó por parte de la sindicatura en el ejercicio anterior, en junio del año pasado, y cotejando lo manifestado entonces con lo que se ha oído hoy aquí, no deja de ser sorprendente el juego de reproches cruzados que se establecen entre los dos grupos que han gobernado Cataluña. Podemos decir que son realmente similares, el mismo tipo de reproches, lo cual viene a reflejar que existe una cierta similitud en las deficiencias y en el incumplimiento de las normas contables y de la actividad económica financiera.

De ahí que nosotros felicitemos encarecidamente el informe que ha realizado el síndic major. Entendemos que realmente ha puesto el dedo en la llaga, en cuanto que sí que ha venido a reflejar que no todo es perfecto, como casi hoy se ha venido a decir aquí en este acto. Evidentemente que hay aspectos positivos, y que[#] han sido reflejados en el propio informe. La centralización de todo sector público, de las administraciones públicas, en la Administración general de la Generalitat, es positiva. Es decir, el hecho que se tengan en cuenta unificadamente las cuentas del ICS, del ICAS[#], de las

universidades, sin duda es un aspecto positivo y que refleja, en su globalidad, el estado financiero de los presupuestos de la Generalitat.

Ahora bien, sin embargo, aquí, y el informe es buena prueba de ello, refleja evidentes disfunciones que no pueden ser motivo de omisión. De su lectura queda claro, en primer lugar que, a pesar de lo que se ha manifestado aquí, y aún cuando que se sea por un incremento no excesivo, pero no se ha dado cumplimiento al objetivo fijado por el Consejo de política fiscal y financiera para Cataluña, para el ejercicio 2004, del 0,11 del PIB, puesto que el déficit consolidado es un poco ligeramente superior, según nos ha parecido entender de las declaraciones que ha efectuado hoy por parte del síndic.

En todo caso, no se ha dado cumplimiento a ello, y por ello nuestro grupo parlamentario entiende que no se puede dar apoyo al punto tercero del dictamen, tal como salió de la comisión, entendiéndolo que realmente no se puede decir que se han cumplido de una forma rigurosa el plan de saneamiento aprobado por el Consell de política fiscal i financera, el 14 de septiembre del 2004.

Es así que nuestro grupo pide votación separada de este apartado porque entendemos que no refleja la realidad. Pero sí que es cierto que existen una serie de puntos, que refleja el propio informe, que deben ser tenidos en cuenta y que no pueden ser objeto del mismo. Lo que el Gobierno o los grupos parlamentarios del tripartito censuraban al gobierno de Convergència i Unió, esto es, el ocultamiento del endeudamiento financiero, es también denunciado en el informe de la sindicatura. Advierte la sindicatura que el endeudamiento financiero incluye otras figuras como los censos enfitéuticos, el confirmem[er], el pago por terceros y algunos de los créditos y los anticipos concedidos por el Institut Català de Finances y el Institut Català de Crèdit Agrari, hoy ha sido objeto de reseña por parte del síndic, por un total agregado[er] de 3.108 euros, no se han tenido en cuenta. Es decir, no se han incluido, y de acuerdo con los criterios establecidos por el SEC 95 deberían haberse incluido en la cuenta general de un endeudamiento consolidado y en el estado de compromisos de gastos adquiridos con cargo a ejercicios futuros.

También refleja el síndic en su informe, que en el capítulo de avales, la sindicatura advierte que el Gobierno utilizó durante el año 2004, mediante acuerdos de gobierno

la concesión de dos avales solidarios por la Generalitat, GISA, por importe de 35 millones –579.000 millones– y 71.200 millones de euros de principal más intereses. Cuando la propia normativa del Gobierno, la orden de 15 de marzo de 1995, el Departamento de Economía i Finances, que regula la concesión de los expedientes de concesión de avales, establece que los avales concedidos a sociedades –y GISA lo es– abarcarán exclusivamente el principal pero no los intereses. Por lo tanto, estos avales fueron contrarios, fueron concedidos no conformidad con la normativa vigente, al haberse incluido los intereses.

Pero además de estos aspectos claramente de procedimiento, es decir, sustanciales, también reflejan errores importantes de registro contable, como al que ha hecho referencia también hoy el síndic, que es el caso del registro, en el capítulo 8, de la variación de activos financieros de un importe de 709 millones de euros por la entrega de los fondos a la universidades públicas catalanas, con la finalidad de facilitar la amortización de su endeudamiento, que deberían registrado en el capítulo 7: transferencias de capital del presupuesto de gastos de la administración general.

En resumen, nos encontramos ante una situación clara en la que no se puede omitir la existencia de importantes errores tanto en las cuentas como en la actividad económica financiera. Del examen y de la comprobación de los datos realizados por la sindicatura, viene a señalarse que estamos ante una situación de errores importantes, errores bulto, y en la que, desde luego, no ha mejorado[#] sustancialmente el gobierno del tripartito en relación con gobiernos anteriores, tal como se ha puesto de manifiesto hoy aquí.

Por todo ello, nuestro grupo parlamentario ya anuncia que dará apoyo a la aprobación de los puntos 1 y 2 del dictamen, pero no al punto 3 por las razones que aquí se han expuesto.

Muchas gracias.

El vicepresidente primer

Per tant, senyor Domingo, el punt 3, vostès ja demanen votació separada, oi? Gràcies. Cridem a votació, doncs.

(Pausa breu.)

Sí? Per què em demana la paraula?

El Sr. Turull i Negre

Sí, senyor president, per un tema de contradiccions i al·lusions. Abans, el senyor president m'ha dit que ho féssim al final.

El vicepresident primer

D'acord, té un minut.

El Sr. Turull i Negre

Sí, senyor Terrades, vostè ha tornat a dir que a l'any 2003, en la liquidació del pressupost, que sortia un superàvit de 200 milions, nosaltres vam amagar números, vam falsejar, i ho vam amagar sota la catifa. Senyor Terrades, vostè sap perfectament que qui elabora, qui signa i qui presenta una liquidació d'un pressupost a la Generalitat i als ajuntaments és una figura que es diu interventor general, que és el mateix que hi havia abans, que és el que hi ha ara. Per tant, deixi de falsejar la realitat. Vostè deixi de dir que es van amagar els números, perquè, en definitiva, a qui fa una acusació és a un funcionari públic.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Terrades, imagino que per contradiccions i al·lusions... Té la paraula.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Amb molt brevetat, per recordar-li al senyor Turull, jo ho recordo perfectament, que qui va presentar els pressupostos del 2003 en aquesta cambra va ser l'honorable conseller Homs, que en aquell moment era el conseller d'Economia del nostre país.

(Pausa llarga.)

El president

S'ha demanat votació separada del punt tercer. Per tant, comencem la votació sobre el dictamen votant els punts 1 i 2 –1 i2, no? Senyor Millo?

El Sr. Millo i Rocher

Perdó, senyor president. Moltes gràcies. Voldríem demanar en el punt 1 votació separada dels apartats *a* i *b*; per separat.

Gràcies, senyor president.

El president

Comencem per l'apartat *a* del punt 1; apartat *a* del punt 1. Comença la votació.

Senyor Bosch?

Aquest punt *a* ha estat aprovat per 117 vots a favor, 13 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara l'apartat *b* del punt primer. Comença la votació.

Aquest apartat ha estat aprovat per 129 vots... 130 vots a favor,

Votem ara el punt segon. Comença la votació.

(Pausa.)

Senyor Bosch?

Que ha estat aprovat per 130 vots a favor.

I, finalment votem el punt tercer. Comença la votació.

Senyor Bosch?

Aquest punt ha estat aprovat per 67 vots a favor i 64 vots en contra?